

دانش و پژوهش در روان‌شناسی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان (اصفهان)

شماره بیست و یکم و بیست و دوم - پاییز و زمستان ۱۳۸۲

صفحه ۱۳۴ - ۱۰۳

رابطه سبک اسناد با افسردگی، اضطراب و احساس تنهايی در دانشجویان دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران در سال تحصیلی *۸۲-۸۳

غلامرضا منشی^۱ - علی دلاور^۲ - حسن احمدی^۳

سعید شاملو^۴ - حسین آزاد^۵

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی رابطه ابعاد اسنادی مکان، کلیت، پایداری و کنترل پذیری با افسردگی، اضطراب و احساس تنهايی می‌پردازد. هدف اصلی این پژوهش تعیین ابعاد اسنادی پیش‌بینی کننده افسردگی، اضطراب و احساس تنهايی در رویدادهای مربوط به موفقیت و شکست است. بدین منظور ۳۰۳ دانشجوی دوره لیسانس روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران، آزمون سنجش سبک اسنادی، آزمون افسردگی بک، آزمون اضطراب کتل و

*- این مقاله برگرفته از پایان‌نامه دکترای تخصصی است.

- ۱- دکترای روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
- ۲- استاد دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی
- ۳- استاد دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی
- ۴- استاد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه روان‌شناسی بالینی
- ۵- استاد دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی

مقیاس احساس تنهایی (نسخه تجدید نظر شده سوم) را تکمیل نمودند. اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS و روشهای آماری ضریب همبستگی پیرسون، آزمون معنادار بودن تفاوت دو ضریب همبستگی (آزمون α همبسته) و رگرسیون چند متغیره با روش قدم به قدم تحلیل شدند. در بررسی فرضیه‌های پژوهش مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک اسناد شکست به عوامل درونی، کلی، پایدار و کترول ناپذیر برای افسردگی، اضطراب و احساس تنهایی تبیین می‌کند بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک اسناد موقتیت به عوامل بیرونی، اختصاصی، ناپایدار و کترول ناپذیر تبیین می‌کند. فقط فرضیه دوم مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک اسناد شکست به عوامل کلی برای افسردگی تبیین می‌کند بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک اسناد موقتیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند مورد تأیید قرار گرفت ($0.05 < P$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره با روش قدم به قدم نشان داد که بعد اسنادی کترول پذیری در رویدادهای مربوط به موقتیت، بعد اسنادی مکان در رویدادهای مربوط به شکست و بعد اسنادی کلیت در رویدادهای مربوط به موقتیت و شکست از جمله پیش‌بینی کننده‌های مهم افسردگی می‌باشد ($0.000 < P$). همچنین بعد اسنادی پایداری در رویدادهای مربوط به موقتیت از ابعاد اسنادی پیش‌بینی کننده اضطراب و احساس تنهایی می‌باشد ($0.000 < P$). بنابراین براساس نتایج این پژوهش می‌توان پیشنهاد کرد بعد کترول پذیری را به مدل اسنادی افسردگی اضافه نمود. همچنین بعد اسنادی پایداری از اهمیت بیشتری در اضطراب و احساس تنهایی برخوردار است.

کلید واژه‌ها: سبک اسناد، افسردگی، اضطراب، احساس تنهایی.

مقدمه

اسناد فرایندی است که از طریق آن می‌توان در مورد علل درونی یا بیرونی رفتار خود و دیگران قضاؤت کرد (گراس، ۲۰۰۲). روان‌شناسان اجتماعی از دیدگاه‌های مختلف فرایند اسناد را مورد بررسی قرار داده‌اند. قدیمی‌ترین فرمول‌بندی نظریه اسناد در کارهای هایدر (۱۹۸۵) مشاهده می‌شود. به اعتقاد او مردم می‌کوشند رفتار دیگران را

مانند روان‌شناسان درک کنند و بر این اساس رفتارهای آنها را به عوامل موقعیتی (استناد موقعیتی) و یا عوامل درونی (استناد‌گرایشی) نسبت دهند (کریمی، ۱۳۷۹). نظریه استناد استنباط متناظر جونز و دیویس (۱۹۶۵)، نظریه استناد هارولد کلی (۱۹۶۷) و نظریه استناد شیور (۱۹۷۵) از دیگر نظریه‌های استنادی در روان‌شناسی اجتماعی هستند.

از سوی دیگر یکی از پیشرفت‌هایی که در زمینه سبک‌شناسی و درمان اختلال‌های روانی صورت گرفته است مورد توجه قرار گرفتن فرایندهای شناختی است. به عنوان نمونه یکی از الگوهای شناختی در تبیین افسرده‌گی «الگوی درماندگی آموخته شده» است. برای نخستین بار مارتین سلیگمن (۱۹۷۵)، پدیده درماندگی آموخته شده را منتشر کرد. وی که تأثیر شوک برقی کترول ناپذیر را بر یادگیری گربز - اجتناب مورد بررسی قرار می‌داد، متوجه شد سگ‌هایی که نمی‌توانستند از شوکهای برقی که به آنها وارد می‌شد، بگربزند در آزمایش‌های بعدی در مواجهه با این شوکها اجتناب از آنها را، حتی اگر ممکن باشد، هیچ‌گاه نیاموخته‌اند. این پدیده درماندگی آموخته شده نامیده شد. سلیگمن (۱۹۷۵) درماندگی را حالتی روانی تعریف می‌کند که هر گاه رویدادها کترول ناپذیر باشند، رخ می‌دهد. به اعتقاد وی درماندگی آموخته شده در انسانها می‌تواند به صورت افسرده‌گی تجربه شود.

سپس، نظریه درماندگی آموخته شده را آبرامسون، سلیگمن و تیزدال (۱۹۷۸) مورد تجدیدنظر قرار دادند. نظریه تجدیدنظر شده درماندگی آموخته شده بر چیزی که «سبک استناد» نامیده می‌شود، تأکید می‌کند. سبک استناد عبارت است از شیوه خاصی که افراد رویدادهای زندگی خود را تبیین می‌کنند (سلیگمن، آبرامسون، سیمل، ون‌باير، ۱۹۷۹). به بیان دیگر سبک استناد شیوه‌ای است که افراد پیامدهای مثبت و منفی یا موقوفیت‌ها و شکست‌های زندگی خود را تبیین می‌کنند (اندرسون، آرنولت، ۱۹۸۵). شکل تجدیدنظر شده درماندگی آموخته شده (آبرامسون، سلیگمن و تیزدال، ۱۹۷۸) به نقش استنادهایی که افراد در تبیین یک موقعیت به کار می‌برند، در ایجاد افسرده‌گی تأکید دارد. وقتی انسانها خود را درمانده می‌ینند و پی می‌برند که پاسخ‌دهی آنها بی‌نتیجه است، سؤال مهمی را می‌پرسند: علت درماندگی کنونی من چیست؟ پاسخ یا تفسیری که از رویداد می‌شود بر نحوه واکنش به حوادث، انتظار از آینده و میزان درماندگی و افسرده‌گی تأثیر می‌گذارد. آبرامسون، سلیگمن و تیزدال (۱۹۷۸) سه بُعد استنادی را مورد توجه قرار داده‌اند.

نخستین بُعد استنادی، مکان (دروني - بيروني) است. افرادي که برای درماندگی خود استناد درونی می‌دهند علت درماندگی را به خود، یعنی به عواملی نظير هوش یا استعداد نسبت می‌دهند. در حالی که کسانی که برای درماندگی استناد بيرونی می‌دهند، علت درماندگی خود را به ماهیت آن موقعیت، یعنی عوامل محیطی مثل افراد دیگر یا شرایط اجتماعی نسبت می‌دهند. برای مثال در تبیین پیشرفت تحصیلی استناد به هوش عامل درونی و استناد به کیفیت خود مدرسه عامل بيرونی است.

دومین بُعد استنادی، کلّیت (کلی - اختصاصی) است. علل کلی به بسیاری از موقعیت‌های زندگی فرد تعمیم می‌یابند، اما علت اختصاصی تنها به یک موقعیت یا موقعیت‌های کمی مربوط می‌شود. در این حالت فرد از خود سؤال می‌کند، آیا علت شکست او کلی است و عاملی است که در موقعیت‌های مختلف موجب شکست می‌شود، یا اختصاصی است و عاملی است که فقط در موقعیت‌های مشابه موجب شکست می‌شود. برای نمونه فرد ممکن است شکست خود در حل مسائل را به هوش کم خود (کلی) و یا به دشواری این مسائل به خصوص (اختصاصی) نسبت دهد.

سومین بُعد استنادی، پایداری (پایدار - ناپایدار) است. علل پایدار در طی زمان ثابت هستند، در حالی که علل ناپایدار در گذر زمان تغییر می‌کنند. فردی که شکست خورده، ممکن است تصور کند علت شکست او پایدار است و در آینده نیز ادامه خواهد یافت. مواردی از این نوع عوامل پایدار، کودن بودن (دروني، پایدار) و دشواری تکلیف (بیرونی، پایدار) است. همچنین ممکن است تصور کند که علت شکست او ناپایدار است. فردی که در یک امتحان رد شده است، ممکن است معتقد باشد که علت آن خواب آشفته شب قبل بوده است (دروني، ناپایدار) یا ممکن است فکر کند چون روز امتحان روز بدشانسی بوده شکست خورده است، که در این صورت علت بیرونی و ناپایدار است. طبق الگوی تجدید نظر شده درماندگی آموخته شده داشتن یک سبک استنادی ناسازگارانه، یعنی نسبت دادن شکست به عوامل درونی، کلی و پایدار و نسبت دادن موقیت به عوامل بیرونی، اختصاصی و ناپایدار فرد را مستعد افسردگی می‌کند (آبرامسون، سلیگمن و تیزدا، ۱۹۷۸).

نکته دیگری که در الگوی تجدید نظر شده درماندگی آموخته شده بر آن تأکید می‌شود، این است که رویدادهای مربوط به موقیت نقش کمی در پدیده درماندگی و

افسردگی دارند، در حالی که رویدادهای مربوط به شکست نقش علی مهتری در سبب‌شناسی افسردگی دارند (پترسون، سلیگمن، ۱۹۸۴). لذا، سبک‌های استنادی مربوط به رویدادهای منفی یا شکست بیشتر از سبک‌های استنادی مربوط به رویدادهای مثبت یا موققیت با افسردگی همبستگی دارند و میزان تغییرات آن را تبیین می‌کنند (سلیگمن، آبرامسون، سیمل، ون بایر، ۱۹۷۹).

از طرف دیگر کنترل‌پذیری (کنترل‌ناپذیر) بعد استنادی دیگری است که از سوی واینر^۱ (۱۹۸۵) مطرح شده است. این بعده بیانگر انتظار فرد از میزان کنترلی است که در آینده می‌تواند روی یک علت داشته باشد. از نظر واینر (۱۹۸۵) ساختار علیت با بعد مکان (دروني - بیرونی) آغاز می‌شود. در میان علل درونی و بیرونی برخی ناپایدارند در حالی که برخی دیگر در طول زمان نسبتاً پایدارند (بعد پایداری). همچنین به اعتقاد اوی برخی از علل مانند خستگی و کوشش، درونی و ناپایدارند اما قابل تمايز هستند. یعنی فرد می‌تواند با کنترل ارادی میزان کوشش خود را کم یا زیاد کند ولی خستگی قابل کنترل نیست. بدین ترتیب در نظریه استنادی واینر بعد دیگری به نام کنترل‌پذیری وارد میدان می‌شود. به نظر او یک علت ممکن است درونی اما غیرقابل کنترل باشد، مانند استعداد ریاضی.

بعد کنترل‌پذیری از جمله ابعاد استنادی است که پس از طرح آن (همراه با بعد مکان و پایداری) در حیطه انگیزش پیشرفت توسط واینر (۱۹۸۵) به عنوان یک بعده استنادی مهم مورد توجه پژوهشگران استنادی در حوزه آسیب‌شناسی روانی و روان‌شناسی بالپنی قرار گرفته است (مثلًا، اندرسون و دیوسن، ۱۹۹۱؛ دیوسن و اندرسون، ۱۹۹۵؛ اندرسون و ریگر، ۱۹۹۱؛ اندرسون و آرنولت، ۱۹۸۵). با این حال الگوی تجدیدنظر شده درمانگی آموخته شده بعد استنادی کنترل‌پذیری را مورد توجه قرار نداده است. بررسی نشان می‌دهد که از ۱۳۲ پژوهشی که بین سالهای ۱۹۷۸ تا ۱۹۹۰ در مورد ابعاد استنادی انجام شده است، تنها ۹ مطالعه آزمایشی و ۷ مطالعه همبستگی درباره بعد کنترل‌پذیری صورت گرفته است. در حالی که ۵۰ درصد این پژوهش‌ها ابعاد استنادی مورد توجه الگوی تجدیدنظر شده درمانگی آموخته شده (یعنی مکان، کلیت و پایداری) را مورد بررسی قرار داده‌اند.

مفهوم سبک استناد طی بیش از ۲۵ سال، پژوهش‌های بنیادی و کاربردی بسیاری را باعث شده است. در این پژوهش‌ها رابطه میان ابعاد استنادی مورد تأکید الگوی اصلاح شده درماندگی آموخته شده و متغیرهایی مانند افسردگی، بیش از همه مورد توجه بوده است. این پژوهش‌ها در عین حال که به بررسی همبستگی سبک‌های استنادی ناسازگارانه، یعنی استناد شکست به عوامل درونی، کلی، پایدار و استناد موفقیت به عوامل بیرونی، اختصاصی و ناپایدار با افسردگی پرداخته‌اند، نشان داده‌اند که سبک‌های استنادی مربوط به شکست بیش از سبک‌های استنادی مربوط به موفقیت با افسردگی همبستگی داشته و میزان تغییرات آن را تبیین می‌کنند (سلیگمن، آبرامسون، سیمبل، ون بایر، ۱۹۷۹، پترسون، سیمبل، ون بایر، آبرامسون، متالسکی، سلیگمن، ۱۹۸۲، پترسون، سلیگمن، ۱۹۸۴، براون، سیگل، ۱۹۸۸، استیننس میر-پلیسر، ۱۹۸۹، هال، متدولیا، ۱۹۹۱، آیدین، آیدین، ۱۹۹۲، دابیا، مک موری، ۱۹۸۵، بوگیانو، بارت، ۱۹۹۷، اندرسون، ریگر، ۱۹۹۱، ولپه، لوین، ۱۹۹۸، لوتن، رالف، مینکا، ۱۹۹۷، اندرسون، دیوسر، ۱۹۹۱).

على رغم پژوهش‌های زیادی که در مورد ابعاد استنادی مورد توجه الگوی تجدیدنظر شده درماندگی آموخته و افسردگی صورت گرفته است، متون پژوهشی دربارهٔ بعد استنادی کترل‌پذیری و سبک استنادی اضطراب و احساس تنها این از غنای لازم برخوردار نیست. برخی پژوهشگران (اندرسون، آرنولت، ۱۹۸۵؛ اندرسون، هوویتز، فرنچ، ۱۹۸۳؛ اندرسون، میلر، ریگر، دیل، سدیکیدز، ۱۹۹۴، اندرسون، ریگر، ۱۹۹۱)، معتقدند بعد کترل‌پذیری نیز ممکن است با افسردگی، اضطراب و احساس تنها این همبستگی داشته باشد و قدرت پیش‌بینی این‌گونه مشکلات روان‌شناسختی را داشته باشد.

لذا پژوهش حاضر از یک سو به بررسی رابطه سبک‌های استنادی مربوط به موفقیت و شکست با افسردگی، اضطراب و احساس تنها این می‌پردازد تا مشخص شود آیا سبک‌های استنادی مربوط به شکست (یعنی استناد شکست به عوامل درونی، کلی، پایدار و کترل‌نایپذیر) بیشتر از سبک‌های استنادی مربوط به موفقیت (یعنی استناد موفقیت به عوامل بیرونی، اختصاصی، ناپایدار و کترل‌نایپذیر) میزان تغییرات افسردگی، اضطراب و احساس تنها این را تبیین می‌کند؟ و از سوی دیگر با توجه به اهمیت بعد

استنادی کنترل پذیری و با عنایت به اینکه پژوهش‌های زیادی در مورد ابعاد استنادی پیش‌بینی کننده افسردگی، اضطراب و احساس تنها بی صورت نگرفته است، هدف پژوهش حاضر بررسی و تعیین ابعاد استنادی پیش‌بینی کننده افسردگی، اضطراب و احساس تنها بی در رویدادهای مربوط به موفقیت می‌باشد. به این ترتیب در این پژوهش فرضیه‌های زیر مورد آزمون قرار گرفته است:

- ۱- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.
- ۲- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.
- ۳- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل پایدار برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار تبیین می‌کند.
- ۴- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر تبیین می‌کند.
- ۵- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.
- ۶- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.
- ۷- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل پایدار برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار تبیین می‌کند.
- ۸- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر تبیین می‌کند.
- ۹- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای احساس تنها بی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.
- ۱۰- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای احساس تنها بی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.

- ۱۱- میزان تغیراتی که سبک اسناد شکست به عوامل پایدار برای احساس تهایی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک اسناد موفقیت به عوامل ناپایدار تبیین می‌کند.
- ۱۲- میزان تغیراتی که سبک اسناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر برای احساس تهایی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک اسناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر تبیین می‌کند.

روش

پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. در این پژوهش متغیرهای پیش‌بینی‌کننده عبارت‌اند از: بُعد اسنادی مکان، بُعد اسنادی کلیت، بُعد اسنادی پایداری و بُعد اسنادی کنترل‌پذیری، همچنین متغیرهای ملاک یا پیش‌بینی‌شونده شامل افسردگی، اضطراب و احساس تهایی می‌باشد.

جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانشجویان دوره کارشناسی روان‌شناسی دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۳۸۲-۸۳ تشکیل می‌دادند. تعداد این دانشجویان که در دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز در سه گرایش روان‌شناسی بالینی، روان‌شناسی کودکان استثنایی و روان‌شناسی صنعتی - سازمانی مشغول به تحصیل بودند، براساس آمار اداره آموزش این دانشگاه ۱۴۰۰ نفر برآورد شد.

نمونه و روش نمونه‌گیری

حجم نمونه با استفاده از جدول برآورد حجم نمونه (مورگان، ۱۹۷۰، نقل از نادری و سیف‌نراقی، ۱۳۸۱) ۳۰۳ نفر تعیین شد. نمونه مورد بررسی شامل ۲۸۸ دانشجوی دختر و ۱۵ دانشجوی پسر با دامنه سنی ۱۸ تا ۴۰ سال بودند که در ترم‌های یک تا هشت مشغول به تحصیل بودند.

برای رسیدن به تعداد نمونه مورد نظر از روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای استفاده شد. به این ترتیب که از مجموع کلاس‌های سه گرایش روان‌شناسی بالینی، روان‌شناسی کودکان استثنایی و روان‌شناسی صنعتی - سازمانی به طور تصادفی کلاس‌هایی گزینش و سپس از بین دانشجویان هر کلاس تعدادی به روش تصادفی ساده انتخاب شدند تا درنهایت حجم نمونه به تعداد مورد نظر رسید.

ابزارهای اندازه‌گیری

ابزارهای مورد استفاده در پژوهش عبارت بودند از:

- آزمون سنجش سبک استناد (ASAT)^۱

- آزمون افسردگی بک (BDI)^۲

- آزمون اضطراب کتل^۳

- مقیاس احساس تنهایی UCLA^۴ (سومین نسخه تجدید نظر شده)

۱- آزمون سنجش سبک استناد

آزمون سنجش سبک استناد که اندرسون و آرنولت (۱۹۸۵) تهیه کرده‌اند، یک پرسشنامه خودسنجی است که می‌تواند به شکل گروهی یا انفرادی اجرا شود. این پرسشنامه علاوه بر ابعاد استنادی مکان، کلیت و پایداری، بعد استنادی کترل‌پذیری را نیز مورد سنجش قرار می‌دهد. این آزمون دارای ۲۰ پرسشن است که نیمی از آنها روابط‌های مربوط به شکست (تصور کنید مقاله‌ای تهیه نموده‌اید، اما هیچ مجله‌ای آن را چاپ نکرده است) و نیمی دیگر روابط‌های مربوط به موفقیت (تصور کنید در امتحانات میان‌ترم نمرات خوبی کسب نموده‌اید) می‌باشد.

دستورالعمل پرسشنامه به این ترتیب است که از آزمودنی خواسته می‌شود پس از خواندن هر پرسش خود را در آن موقعیت تصور کند و برای آن یک علت اصلی بنویسد و سپس آن علت را در هر یک از چهار بعد استنادی زیر در یک مقیاس ۹ قسمتی درجه‌بندی کند:

- بُعد مکان (دروتی - بیرونی): یعنی آیا علت ذکر شده را به خودتان نسبت می‌دهید یا به عوامل بیرونی.

- بُعد کلیت (کلی - اختصاصی): یعنی آیا علت ذکر شده در موقعیت‌های زیادی از زندگی شما صادق است یا فقط به چند موقعیت مربوط می‌شود.

- بُعد پایداری (پایدار - ناپایدار): یعنی اگر در آینده این موقعیت دوباره اتفاق بیفتد علت ذکر شده همواره وجود خواهد داشت.

1- Attributional Style Assessment Test

2- Beck Depression inventory

3- Catell Anxiety Test

4- University of California Los Angeles Loneliness Scale

● بعد کنترل‌پذیری (کنترل‌پذیر - کنترل‌ناپذیر): یعنی تا چه اندازه علت ذکر شده را عاملی می‌دانید که بر آن کنترل دارید.

در این آزمون برای مشخص کردن سبک استناد مربوط به موقیت باید مجموع درجه‌بندی‌های آزمودنی در هر یک از چهار بعد استنادی را در ۱۰ سؤال مربوط به موقیت محاسبه کرد. همچنین برای معلوم کردن سبک استناد مربوط به شکست باید مجموع درجه‌بندی‌های آزمودنی در هر یک از چهار بعد استنادی را در ۱۰ سؤال مربوط به شکست محاسبه کرد. درجه‌بندی‌ها یک مقیاس ۹ قسمتی است که امتیازهای بالا نشان می‌دهند که علت درونی، کلی، پایدار و کنترل‌پذیر است و امتیازهای پایین نشان‌دهنده آن است که علت بیرونی، اختصاصی، ناپایدار و کنترل‌ناپذیر می‌باشد.

هسلینگ، اندرسون، راسل (۲۰۰۲)، پایابی درونی هر یک از ابعاد استنادی ASAT را از ۰/۵ تا ۶/۰ گزارش داده‌اند. همچنین اعتبار پیش‌بین این آزمون برای افسردگی، احساس تنها و کمرویی (اضطراب اجتماعی) تأیید شده است (اندرسون، جینینگز، آرنولت، ۱۹۸۸).

از آنجاکه در این پژوهش آزمون سنجش سبک استناد (ASAT) برای اولین بار در ایران اجرا می‌شد، لازم بود قبل از اجرای اصلی، اعتبار و پایابی آن مورد سنجش قرار گیرد. مطالعه مقدماتی با هدف بررسی اعتبار و پایابی آزمون ASAT روی ۶۰ دانشجوی دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز در رشته روان‌شناسی با گرایش‌های بالینی، استثنایی و صنعتی - سازمانی انجام گرفت.

برای بررسی اعتبار از دو روش اعتبار محتوا‌بی و اعتبار همزمان استفاده شد. برای بررسی اعتبار محتوا‌بی نسخه‌هایی از پرسشنامه در اختیار استادان روان‌شناسی قرار گرفت و نظرات کارشناسانه آنها اعمال شد و در نهایت طبق نظر آنها پرسشنامه از اعتبار محتوا‌بی برخوردار بود. همچنین، برای محاسبه اعتبار همزمان، آزمون ASAT و آزمون کنترل درونی - بیرونی نووبکی استریکلن¹ به طور همزمان بر روی ۶۰ نفر از دانشجویان روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز با گرایش‌های بالینی، استثنایی و صنعتی - سازمان اجرا شد و همبستگی بین بعد مکان (دروني - بیرونی)

1- Nowiki-Strickland internal-external Control Scale

این آزمون را عسکری (۱۳۷۵) هنجاریابی کرده است. در این مطالعه پایابی این آزمون با روش بازآزمایی ۵۶٪ و اعتبار همزمان آن ۶۲/۰ گزارش شده است.

آزمون ASAT و آزمون کنترل درونی - بیرونی نوویکی استریکلندر محاسبه شد. نتایج مربوط به اعتبار همزمان در جدول ۱ آمده است:

جدول ۱- همبستگی بین بعد مکان (دروني - بیرونی) آزمون سنجش سبک استاد و آزمون کنترل درونی - بیرونی نوویکی استریکلندر

سوالات مربوط به موفقیت	سوالات مربوط به شکست	کل
$\Gamma = 0/36$	$\Gamma = 0/30$	$\Gamma = 0/35$
$P = 0/05$	$P = 0/04$	$P = 0/05$

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که همبستگی محاسبه شده مستقیم و معنادار است که حاکی از اعتبار همزمان پرسشنامه است. پایایی آزمون ASAT نیز از طریق محاسبه آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفت. جدول ۲ نتیجه این بررسی را نشان می‌دهد.

جدول ۲- محاسبه پایایی ابعاد مختلف آزمون ASAT از طریق آلفای کرونباخ

بعاد استنادی	سوالات مربوط به شکست	سوالات مربوط به موفقیت	کل
مکان	۰/۷۴	۰/۷۰	۰/۸۱
کلیت	۰/۶۲	۰/۷۰	۰/۷۶
پایداری	۰/۷۰	۰/۷۲	۰/۸۳
کنترل پذیری	۰/۷۲	۰/۶۳	۰/۷۵

چنانکه در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، آلفای کرونباخ برای هر یک از ابعاد آزمون ASAT در سطح مناسبی است. برای محاسبه اعتبار سوالات نیز رابطه بین نمرات هر سؤال با نمره کل هر یک از ابعاد استنادی آزمون ASAT بدست آمد. نتیجه نشان داد که هر یک از سوالات ارتباط معناداری با نمره کل بعد مکان، کلیت، پایداری و کنترل پذیری در سطح $0.5 \leq P$ دارد.

۲- آزمون افسردگی بک (BDI)

ازین آزمونهایی که برای سنجش میزان افسردگی تهیه شده است، BDI به عنوان مناسب‌ترین معیار ارزشیابی حالات افسردگی در افراد در نظر گرفته شده است. شکل اختصاری این آزمون این مزیت را دارد که در مدتی نزدیک به ۵ دقیقه اجرا می‌شود و شامل ۱۳ ماده به شرح زیر است:

غمگینی، بدینی، احساس شکست‌خوردن، نارضایتی، احساس گناه، از خود بیزاری، خودآزاررسانی، کسنه‌گیری، تغییر تصویر بدنی، دشواری در کار، خستگی‌پذیری و بی‌اشتهاای (یوسف نظری، ۱۳۷۸).

در آزمون افسردگی بک هر ماده دارای ۴ گزینه است (الف - ب - ج - د) که به ترتیب به صورت سه، دو، یک و صفر نمره‌گذاری می‌شود. از آنجاکه در این آزمون ۱۳ ماده وجود دارد و بالاترین نمره سه می‌باشد، بنابراین حداقل نمره آزمون ۳۹ خواهد بود. اگر آزمودنی در هر گروه از سؤالات، بیش از یک گزینه را علامت زده باشد، تنها یکی از آنها و آن هم گزینه‌ای که بالاترین نمره را دارد در نظر گرفته می‌شود.

آزمون افسردگی بک را افراد زیادی طی سالها مورد استفاده قرار داده‌اند و به عنوان بهترین مقیاس در تعیین افسردگی شناخته شده است (بک و همکاران، ۱۹۶۷-۱۹۶۸، شواب، ۱۹۶۱؛ متکاف و گلدمان، ۱۹۶۱؛ نقل از یوسف نظری، ۱۳۷۸).

مطالعه وهاب‌زاده (۱۳۵۲) در ایران نشان می‌دهد که BDI دارای ارزش تشخیصی است و قادر به تمیز افراد افسرده و غیرافسرده است. پرتو (۱۳۵۳) در یک پژوهش تجربی در مورد پراکندگی افسردگی در دانشجویان نشان داد که BDI از اعتبار و پایایی کافی برخوردار است (فتحی، ۱۳۷۴). همچنین موسی‌پور (۱۳۴۹) پرسشنامه افسردگی بک را روی جمعیت ایرانی مورد مطالعه قرار داد و آن را دارای اعتبار کافی به منظور تشخیص و پیش‌بینی افسردگی برشمرد (نقل از پودات، ۱۳۵۷).

۳- آزمون اضطراب کتل

آزمون اضطراب کتل به صورت یک پرسشنامه کوتاه در ۴۰ ماده تدوین شده است که آزمودنی می‌تواند طی مدت حدود ۱۰ دقیقه به آن پاسخ دهد. این آزمون را می‌توان در هر دو جنس (زن و مرد)، در همه سنین بعد از ۱۴ تا ۱۵ سالگی و در بیشتر فرهنگ‌ها به کار برد (گراز، ترجمه منصور دادستان، ۱۳۸۱).

آزمون اضطراب کتل به منظور اندازه‌گیری اضطراب در سطح پنج عامل شخصیت تهیه شده است. پنج عامل مقیاس اضطراب عبارت اند از:

(O) گرایش به گنهکاری، (Q₄) تنفس ارگی، (O₇) فقدان توحید یافتنگی، (C) ضعف من، (L) نایمینی پارانویایی. افراد بر این مواد مقیاس به شیوه‌ای تنظیم شده است که تمایز بین اضطراب پنهان (مواد ۱ تا ۲۰) و اضطراب آشکار یا نشانه‌ای (مواد ۲۱ تا ۴۰) را ممکن می‌سازد (کراز، ترجمه منصور و دادستان، ۱۳۸۱).

روش نمره‌گذاری این آزمون به این صورت است که پاسخها با مراجعه به فهرست نمره‌گذاری یا براساس پنجره تصحیح نمره‌گذاری می‌شوند. ابتدا مجموع ۲۰ پرسش نخست (۱ تا ۲۰) و ۲۰ پرسش بعدی (۲۱ تا ۴۰) را به طور جداگانه مشخص نموده سپس جمع کل نمره‌ها به دست می‌آید. در مرحله بعد نمره‌های خام ۲۰ پرسش نخست، ۲۰ پرسش بعدی و جمع کل با مراجعه به جدول هنجارگزینی، به ترتیب به نمره‌های تراز شده اضطراب پنهان، اضطراب آشکار و اضطراب عمومی تبدیل می‌شود و بدین ترتیب موضع آزمودنی در هر یک از عوامل گفته شده در یک مقیاس ۱۱ قسمتی مشخص می‌شود. همچنین می‌توان با مراجعه به جدول‌های نمره‌گذاری در خصوص پنج عامل (O₇، L، O₄، C)، (Q₄) بر حسب تعداد و مقدار در هر عامل، نمره‌های خام محاسبه شده و براساس جدول‌های هنجاری نمره‌های خام مؤلفه‌های پنجگانه شخصیت را به نمره‌های تراز شده تبدیل کرد. به این ترتیب با در دست داشتن یک نمره کل (اضطراب عمومی) که از جمع ۴۰ ماده آزمون به دست می‌آید و تمایز بین پنج نمره‌ای که با ساختهای شخصیتی که در اضطراب مداخله دارند، مطابقت می‌نماید و همچنین تمایز بین دو نمره اضطراب پنهان و آشکار، امکان تفسیرهای کیفی فراهم می‌شود.

این آزمون در سال ۱۳۶۷ بر روی ۹۷۷ دانشجوی رشته روان‌شناسی دانشگاه تهران در گروه سنی ۱۸ تا ۳۰ سال هنجاریابی شد. در این مرحله نمره‌های تراز شده عوامل اضطرابی در دو جنس زن و مرد و همچنین میانگین و انحراف معیار نمرات گزارش شد (کراز، ترجمه منصور و دادستان، ۱۳۸۱). متابع دیگر نیز گزارش داده‌اند که این آزمون دارای اعتبار و پایایی مناسبی است (گنجی، ۱۳۸۰).

۴- مقیاس احساس تنهایی

مقیاس احساس تنهایی، از سومین نسخه تجدید نظر شده مقیاس احساس تنهایی UCLA اقتباس شده است. این مقیاس از ۲۰ ماده تشکیل شده است که ۱۱ ماده دارای محتوای منفی و ۹ ماده دارای محتوای مثبت است. سوالات بسته پاسخ بوده و پاسخ‌ها روی طیف چهار درجه‌ای «هرگز، به ندرت، گاهی، اغلب» تنظیم شده‌اند. طبق دستور آزمودنی تک‌تک سوالات را مطالعه نموده و مناسب‌ترین گزینه‌ای که با شرایط وی مطابقت دارد را انتخاب می‌نماید.

نحوه نمره‌گذاری سوالات به این صورت است که سوالات با محتوای مثبت «هرگز ۴، به ندرت ۳، گاهی ۲ و اغلب ۱» و برای سوالات با محتوای منفی نمره‌گذاری معکوس شده «هرگز ۱، به ندرت ۲، گاهی ۳ و اغلب ۴» می‌گیرد. جمع نمره هر یک از سوالات، نمره کل را مشخص می‌کند. دامنه نمرات نیز حداقل ۲۰ و حداکثر ۸۰ می‌باشد. نمره بالاتر نشان‌دهنده احساس تنهایی بیشتر و نمره پایین حاکی از احساس تنهایی کمتر است. این پرسشنامه در سال ۱۳۷۸ بر روی ۴۲۰ نفر از دانشجویان دانشگاه‌های علامه طباطبایی، دانشگاه تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران، دانشگاه شهید رجایی، دانشگاه جامع علمی-کاربردی و دانشگاه صنعتی شریف هنجریانی شده است (بحیرایی، ۱۳۷۸).

برای سنجش اعتبار سوالات، ضرایب همبستگی بین هر یک از مواد پرسشنامه با نمره کل محاسبه شد و محاسبات در سطح $P < 0.01$ معنادار به دست آمد. بنابراین اعتبار سوالات قابل قبول است. ضریب آلفای کرونباخ، برای تعیین پایایی، $\alpha = 0.88$ و ضریب همبستگی بین نمرات افسردگی و احساس تنهایی نیز $\alpha = 0.67$ محاسبه شد. بنابراین اعتبار همزمان پرسشنامه نیز تأیید گردید. نتایج تحلیل عاملی نیز وجود ۴ عامل را با عنوان «انزوا»، «داشتن فرد صمیمی»، «اشتراک با دیگران» و «اجتماعی بودن» را در بین ماده‌های پرسشنامه مشخص کرد (بحیرایی، ۱۳۷۸).

روش اجرای پژوهش

برای اجرای پرسشنامه‌های پژوهش، پس از جلب همکاری آزمودنی‌ها برای شرکت در پژوهش، پاکتی شامل چهار پرسشنامه در اختیار آنها قرار گرفت. پرسشنامه‌ها که به صورت مقیاس ۱، ۲، ۳ و ۴ نامگذاری شده بودند، به ترتیب شامل آزمون سنجش

سبک استناد، مقیاس احساس تنها بی، آزمون اضطراب کتل و آزمون افسردگی بک بودند. به علاوه در پاسخنامه سؤالاتی درباره اطلاعات فردی مانند گرایش تحصیلی، سن، جنس و ترم نیز در نظر گرفته شد. همراه هر پرسشنامه دستورالعملی برای تکمیل آن وجود داشت. ابتدا دستورالعمل هر پرسشنامه برای آزمودنی‌ها توضیح داده می‌شد و از آنها می‌خواستند، ضمن مطالعه مجدد دستورالعمل‌ها، با دقت و صداقت به پرسشنامه‌ها پاسخ‌گویند و از نوشتن نام خودداری نمایند. در آخر به سؤالات آزمودنی‌ها پاسخ می‌دادند و به آنها می‌گفتند که در صورت تمايل می‌توانند در پایان جلسه در مورد پرسشنامه‌ها و هدف پژوهش اطلاعاتی دریافت کنند.

روش تحلیل داده‌ها

پس از اجرای پرسشنامه‌ها، داده‌های به دست آمده با نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفتند. برای بررسی فرضیه‌های پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون و آزمون معنادار تفاوت دو ضریب همبستگی (آزمون α همبسته) استفاده شد. همچنین برای تعیین ابعاد استنادی پیش‌بینی کننده افسردگی، اضطراب و احساس تنها بی تحلیل رگرسیون چند متغیره با روش قدم به قدم مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها

فرضیه ۱- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.

جدول ۳- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل درونی و سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی با افسردگی

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطح معناداری	آزمون α همبسته
استناد شکست به عوامل درونی	۰/۰۸	۰/۱۹	۱/۰۵
استناد موافقت به عوامل بیرونی	۰/۱۸	۰/۴۱	$P > ۰/۰۵$

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، بین سبک استناد شکست به عوامل درونی و سبک استناد موققیت به عوامل بیرونی با افسردگی همبستگی معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون ۱ نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. بنابراین فرضیه ۱ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۲- میزان تغیراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک استناد موققیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.

جدول ۴- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل کلی و سبک استناد موققیت به عوامل اختصاصی با افسردگی

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطع معناداری	آزمون ۱ همبسته
استناد شکست به عوامل کلی	۰/۱۴	۰/۱۶	۱/۹۳
استناد موققیت به عوامل اختصاصی	-۰/۰۷	۰/۵۲	P > ۰/۰۵

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، بین سبک استناد شکست به عوامل کلی و سبک استناد موققیت به عوامل اختصاصی با افسردگی ارتباط معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون ۱ نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی تفاوت معناداری وجود دارد. مقایسه ضریب‌های همبستگی نشان می‌دهد که میزان تغیراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک استناد موققیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند. بنابراین فرضیه ۲ تأیید می‌گردد.

فرضیه ۳- میزان تغیراتی که سبک استناد شکست به عوامل پایدار برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک استناد موققیت به عوامل ناپایدار تبیین می‌کند.

جدول ۵- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل پایدار و سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار با افسرده‌گی

سبک استناد	سطع معناداری	ضریب همبستگی	آزمون α همبسته
استناد شکست به عوامل پایدار	۰/۰۵	۰/۶۱	۰/۶۹
استناد موفقیت به عوامل ناپایدار	۰/۱۳	۰/۳۶	$P > 0/05$

چنانکه در جدول ۵ مشخص است بین سبک استناد شکست به عوامل پایدار و سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار با افسرده‌گی رابطه معناداری وجود ندارد. همچنین تابع آزمون t نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا فرضیه 3^* تأیید نمی‌شود.

فرضیه 4^* - میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر برای افسرده‌گی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر تبیین می‌کند.

جدول ۶- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر و سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر با افسرده‌گی

سبک استناد	سطع معناداری	ضریب همبستگی	آزمون α همبسته
استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر	۰/۰۴	۰/۷۱	۰/۷۴
استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر	۰/۱۲	۰/۴۴	$P > 0/05$

چنانکه در جدول ۶ مشاهده می‌شود بین سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر و سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر با افسرده‌گی ارتباط معناداری وجود ندارد. نتایج آزمون t نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا فرضیه 4^* تأیید نمی‌شود.

فرضیه 5^* - میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.

جدول ۷- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استاد شکست به عوامل درونی و سبک استاد موفقیت به عوامل بیرونی با اضطراب

سبک استاد	اسباد شکست به عوامل درونی	ضریب همبستگی سطح معناداری	آزمون α همبسته
اسباد شکست به عوامل درونی	۰/۰۰۶	۰/۹۳	۴/۳۹
اسباد موفقیت به عوامل بیرونی	-۰/۴۶	۰/۰۳	$P \leq ۰/۰۵$

همان‌طور که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، بین سبک استاد شکست به عوامل درونی و اضطراب ارتباط معناداری وجود ندارد، اما بین سبک موفقیت به عوامل بیرونی و اضطراب رابطه معناداری وجود دارد. به علاوه نتایج آزمون α نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی تفاوت معناداری وجود دارد ($۰/۰۵ \leq P \leq ۰/۰۳$). با مقایسه ضریب‌های همبستگی مشخص می‌شود که میزان تغیراتی که سبک استاد موفقیت به عوامل بیرونی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک استاد شکست به عوامل درونی تبیین می‌کند. بنابراین فرضیه ۵ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۶- میزان تغیراتی که سبک استاد شکست به عوامل کلی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغیراتی است که سبک استاد موفقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.

جدول ۸- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استاد شکست به عوامل کلی و سبک استاد موفقیت به عوامل اختصاصی با اضطراب

سبک استاد	اسباد شکست به عوامل کلی	ضریب همبستگی سطح معناداری	آزمون α همبسته
اسباد شکست به عوامل کلی	۰/۰۴	۰/۶۷	۲/۳۶
اسباد موفقیت به عوامل اختصاصی	-۰/۲۱	۰/۰۶	$P \leq ۰/۰۵$

همان‌طور که در جدول ۸ مشخص است بین سبک استاد شکست به عوامل کلی و سبک استاد موفقیت به عوامل اختصاصی با اضطراب ارتباط معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون α نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی مورد مقایسه تفاوت

رابطه سبک اسناد با افسردگی، اضطراب و احساس تنهایی در ... / ۱۲۱

معناداری وجود دارد ($P < 0.05$). مقایسه این ضریب‌ها نشان می‌دهد که میزان تغییراتی که سبک اسناد موفقیت به عوامل اختصاصی برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک اسناد شکست به عوامل کلی تبیین می‌کند. بنابراین فرضیه ۶ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۷- میزان تغییراتی که سبک اسناد شکست به عوامل پایدار برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک اسناد موفقیت به عوامل ناپایدار تبیین می‌کند.

جدول ۹- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک اسناد شکست به عوامل پایدار و سبک اسناد موفقیت به عوامل ناپایدار با اضطراب

سبک اسناد	ضریب همبستگی	سطح معناداری	آزمون t همبسته
اسناد شکست به عوامل پایدار	-0.04	0.64	0/71
اسناد موفقیت به عوامل ناپایدار	-0.03	0.81	$P > 0.05$

همان‌طور که در جدول ۹ مشخص است بین سبک شکست به عوامل پایدار و سبک اسناد موفقیت به عوامل ناپایدار با اضطراب همبستگی معناداری وجود ندارد. همچنین تایخ آزمون t نشان می‌دهد که بین ضریب همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. بنابراین فرضیه ۷ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۸- میزان تغییراتی که سبک اسناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر برای اضطراب تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک اسناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر تبیین می‌کند.

جدول ۱۰- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک اسناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر و سبک اسناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر با اضطراب

سبک اسناد	ضریب همبستگی	سطح معناداری	آزمون t همبسته
اسناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر	-0.08	0/41	1/43
اسناد موفقیت به عوامل کنترل ناپذیر	-0.23	0/13	$P > 0.05$

همان‌طور که در جدول ۱۰ ملاحظه می‌شود، بین سبک استناد شکست به عوامل کنترل‌ناپذیر و سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل‌ناپذیر با اضطراب رابطه معناداری وجود ندارد. همچنین نتایج آزمون ۱ نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا فرضیه ۸ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۹- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی برای احساس تنها بی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی تبیین می‌کند.

جدول ۱۱- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل درونی و سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی با احساس تنها بی

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطح معناداری	آزمون ۱ همبسته
استناد شکست به عوامل درونی	-۰/۰۱	۰/۸۱	۰/۶۱
استناد موفقیت به عوامل بیرونی	-۰/۰۷	۰/۷۵	$P > ۰/۰۵$

همان‌طور که در جدول ۱۱ مشاهده می‌شود، بین سبک استناد شکست به عوامل درونی و سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی با احساس تنها بی رابطه معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون ۱ نشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. بنابراین فرضیه ۹ تأیید نمی‌شود.

فرضیه ۱۰- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای احساس تنها بی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند.

جدول ۱۲- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل کلی و سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی با احساس تنها بی

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطح معناداری	آزمون ۱ همبسته
استناد شکست به عوامل کلی	-۰/۰۸	۰/۴۳	۱/۱
استناد موفقیت به عوامل اختصاصی	۰/۰۴	۰/۷۱	$P > ۰/۰۵$

جدول ۱۲ نشان می دهد که بین سبک استناد شکست به عوامل کلی و سبک استناد موفقیت به عوامل اختصاصی با احساس تنها می رابطه معناداری وجود ندارد. همچنین نتایج آزمون آنشنان می دهد که بین ضریب های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا فرضیه ۱۰ تأیید نمی شود.

فرضیه ۱۱- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل پایدار برای احساس تنها می کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار تبیین می کند.

جدول ۱۳- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل پایدار و سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار با احساس تنها می

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطع معناداری	آزمون آن همبسته
استناد شکست به عوامل پایدار	-۰/۰۷	۰/۴۴	۰/۸۱
استناد موفقیت به عوامل ناپایدار	۰/۰۱	۰/۸۹	$P > 0/05$

جدول ۱۳ نشان می دهد که بین سبک استناد شکست به عوامل پایدار و سبک استناد موفقیت به عوامل ناپایدار با احساس تنها می همبستگی معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون آنشنان می دهد که بین ضریب های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معنادار وجود ندارد. لذا فرضیه ۱۱ تأیید نمی شود.

فرضیه ۱۲- میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کنترل تاپذیر برای احساس تنها می کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل تاپذیر تبیین می کند.

جدول ۱۴- آزمون معنادار بودن تفاوت ضریب همبستگی سبک استناد شکست به عوامل کنترل تاپذیر و سبک استناد موفقیت به عوامل کنترل تاپذیر با احساس تنها می

سبک استناد	ضریب همبستگی	سطع معناداری	آزمون آن همبسته
استناد شکست به عوامل کنترل تاپذیر	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۲۵
استناد موفقیت به عوامل کنترل تاپذیر	۰/۰۷	۰/۰۸	$P > 0/05$

همان‌طور که در جدول ۱۴ مشاهده می‌شود بین سبک استناد شکست به عوامل کنترل ناپذیر و احساس تهایی همبستگی معناداری وجود دارد، اما بین سبک استناد موقیت به عوامل کنترل ناپذیر و احساس تهایی رابطه معناداری وجود ندارد. به علاوه نتایج آزمون انشان می‌دهد که بین ضریب‌های همبستگی مورد مقایسه تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا فرضیه ۱۲ تأیید نمی‌شود.

در پاسخ به این سؤال که کدام‌یک از ابعاد استنادی افسردگی، اضطراب و احساس تهایی را پیش‌بینی می‌کنند، از روش تحلیل رگرسیون چند متغیره با روش قدم به قدم استفاده شد. در این قسمت سعی شده است با استفاده از این روش تغییراتی را که هر یک از عوامل زیر برای افسردگی، اضطراب و احساس تهایی تبیین می‌کنند، تعیین شود و سرانجام مدل پیش‌بینی برای هر یک از متغیرهای ملاک صورت‌بندی گردد.

Y_1 = بُعد استنادی مکانی در رویدادهای مربوط به موقیت

Y_2 = بُعد استنادی مکانی در رویدادهای مربوط به شکست

Y_3 = بُعد استنادی کلیت در رویدادهای مربوط به موقیت

Y_4 = بُعد استنادی کلیت در رویدادهای مربوط به شکست

Y_5 = بُعد استنادی پایداری در رویدادهای مربوط به موقیت

Y_6 = بُعد استنادی پایداری در رویدادهای مربوط به شکست

Y_7 = بُعد استنادی کنترل‌پذیری در رویدادهای مربوط به موقیت

Y_8 = بُعد استنادی کنترل‌پذیری در رویدادهای مربوط به شکست

مراحل تحلیل رگرسیون چند متغیره برای تعیین ابعاد استنادی پیش‌بینی‌کننده افسردگی تحلیل رگرسیون درباره ابعاد استنادی پیش‌بینی‌کننده افسردگی در مرحله اول نشان داد که از بین این متغیرهای پیش‌بینی‌کننده بُعد استنادی کنترل‌پذیری در رویدادهای مربوط به موقیت (Y_7) بیشترین همبستگی را با افسردگی (Y) داشته است. میزان این همبستگی $R^2 = 0.227$ می‌باشد. این متغیر $4/8$ درصد تغییرات افسردگی را تبیین می‌کند.

در مرحله دوم از میان عوامل باقی‌مانده، بُعد استنادی مکان در رویدادهای مربوط به شکست (Y_2) بیشترین همبستگی را با افسردگی داشته است. در این مرحله همبستگی چند متغیره Y_7 و Y_2 و Y به 0.271 رسید و این دو عامل به طور مشترک

رابطه سبک استاد با افسردگی، اضطراب و احساس تنها بی در... / ۱۲۵

۶/ درصد تغییرات افسردگی را تبیین می کنند. در ضمن این متغیر $1/9$ درصد به تغییراتی که $7/7$ تبیین کرده اضافه می کند.

در مرحله سوم، بعد استادی کلیت در رویدادهای مربوط به موفقیت (Y_2) بیشترین همبستگی را با افسردگی داشت. همبستگی چند متغیره Y_7, Y_2, Y_3 و Y به $3/09$ رسید و درصد تغییراتی که متغیرهای مورد اشاره به طور مشترک برای افسردگی تبیین می کند، $8/6$ درصد است. در ضمن مقدار تغییراتی که این متغیر به تغییرات تبیین شده اضافه کرده است، $1/9$ درصد است.

بالاخره در مرحله چهارم از بین متغیرهای باقیمانده، بعد استادی کلیت در رویدادهای مربوط به شکست (Y_4) بیشترین همبستگی را با افسردگی داشت. در این مرحله همبستگی چند متغیره Y_7, Y_2, Y_3, Y_4 و Y به $3/44$ رسید. درصد تغییراتی که متغیرهای مورد اشاره به طور مشترک برای افسردگی تبیین می کند، $10/6$ درصد است و میزان تغییراتی که این متغیر به تغییرات تبیین شده اضافه کرده است، 2 درصد است. تحلیل واریانس به منظور تعیین معنادار بودن همبستگی های محاسبه شده در مراحل مختلف به شرح زیر است:

جدول ۱۵- خلاصه نتایج تحلیل واریانس برای تعیین معنادار بودن همبستگی ابعاد استادی پیش بینی کننده افسردگی در مراحل مختلف

P	F	MS	df	SS	منابع تغییر	مرحله
$P < 0/0001$	15/95	530/95	1	530/95	RYY ₇	۱
			۳۳/۲۸	۲۹۳	۹۷۵۲/۴۸	خطا
$P < 0/0001$	11/52	376/2	2	752/46	RYY ₇ Y ₂	۲
			۳۲/۶	۲۹۲	۹۵۳۰/۹۷	خطا
$P < 0/0001$	10/20	326/4	3	979/2	RYY ₇ Y ₂ Y ₃	۳
			۳۱/۹	۲۹۱	۹۳۰۴/۱	خطا
$P < 0/0001$	9/7	304/6	4	1218/7	RYY ₇ Y ₂ Y ₃ Y ₄	۴
			۳۱/۲	۲۹۰	۹۰۶۴/۷	خطا

با توجه به نتایج جدول ۱۵ می‌توان نتیجه گرفت که نسبت‌های محاسبه شده با احتمال $1000/0 < P$ خطأ معنادار است. همچنین، جدول زیر خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی افسردگی را نشان می‌دهد.

جدول ۱۶- خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی افسردگی

ردیف	همبستگی	تغییرات سطح معناداری	معادله پیش‌بینی
۱	$RYY_V = 0/227$	$P < 0/0001$ ٪۴/۸	$Y = 11/4 - 0/08Y_V$
۲	$RYY_V Y_2 = 0/271$	$P < 0/0001$ ٪۶/۶	$Y = 8/21 - 0/09Y_V + 0/06Y_2$
۳	$RYY_V Y_2 Y_3 = 0/309$	$P < 0/0001$ ٪۸/۶	$Y = 9/744 - 0/07Y_V + 0/06Y_2 - 0/05Y_3$
۴	$RYY_V Y_2 Y_3 Y_4 = 0/344$	$P < 0/0001$ ٪۱۰/۶	$Y = 8/655 - 0/05Y_V + 0/04Y_2 - 0/07Y_3 + 0/05Y_4$

همانگونه که در جدول ۱۶ مشخص است، در مرحله آخر معادله پیش‌بینی عبارت است از:

در این معادله Y افسردگی، Y_7 بُعد استادی کترل‌پذیری در رویدادهای مربوط به موفقیت، Y_2 بُعد استادی مکان در رویدادهای مربوط به شکست، Y_3 بُعد استادی کلیت در رویدادهای مربوط به موفقیت و Y_4 بُعد استادی کلیت در رویدادهای مربوط به شکست است. این ابعاد استادی روی هم $10/6$ درصد تغییرات افسردگی را تبیین می‌کنند.

مراحل تحلیل رگرسیون چند متغیره برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده اضطراب تحلیل رگرسیون برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده اضطراب نشان داد که بُعد استادی پایداری در رویدادهای مربوط به موفقیت (Y_5) بیشترین همبستگی را با اضطراب ($'Y$) دارد. میزان این همبستگی $= 0/261$ است. این متغیر $5/6$ درصد تغییرات اضطراب را تعیین می‌کند. به منظور تعیین معنادار بودن همبستگی محاسبه شده، تحلیل واریانس به شرح زیر است:

جدول ۱۷- خلاصه نتایج تحلیل واریانس برای تعیین معنادار بودن همبستگی
استاد پیش‌بینی‌کننده با اضطراب در مرحله اول

P	F	MS	df	ss	متایغ تغییر
$P < 0.0001$	۲۱/۴	۲۰۵۰/۶	۱	۲۰۵۰/۶	$RY'Y_5$
	۹۵/۷		۲۹۳	۲۸۰۵۴/۲	خطا
			۲۹۴		جمع

با توجه به نتایج جدول ۱۷ می‌توان نتیجه گرفت که نسبت محاسبه شده با احتمال $1 - P < 0.0001$ خطای معنادار است. معادله پیش‌بینی در این مرحله عبارت است از:

$$Y' = ۴۷/۹۷ - ۰/۱۶۹Y_5$$

در این معادله Y' اضطراب و Y_5 بعد استادی پایداری در رویدادهای مربوط به موفقیت است. لازم به ذکر است که سایر ابعاد استادی همبستگی معناداری با اضطراب ندارد و توان معناداری برای پیش‌بینی آن را نداشتند. همچنین جدول ۱۸ خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی اضطراب را نشان می‌دهد.

جدول ۱۸- خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی اضطراب

مرحله	همبستگی	میزان تغییرات	سطح معناداری	معادله پیش‌بینی	تبیین شده
۱		$RY'Y_5 = ۰/۲۶۱$	$P < 0.0001$	$۰/۱۶۹Y_5 + ۴۷/۹۷$	

مراحل تحلیل رگرسیون چند متغیره برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده احساسات تنهایی تحلیل رگرسیون برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده احساسات تنهایی نشان داد که بعد استادی پایداری در رویدادهای مربوط به موفقیت (Y_5) بیشترین همبستگی را با احساسات تنهایی (Y') دارد. میزان این همبستگی $= ۰/۲۸ RY'Y_5$ است. این متغیر ۷/۵ درصد تغییرات احساسات تنهایی را تبیین می‌کند. به منظور تعیین معنادار بودن همبستگی محاسبه شده، تجزیه و تحلیل واریانس به شرح زیر است:

جدول ۱۹- تحلیل واریانس برای تعیین معنادار بودن همبستگی ابعاد استنادی
پیش‌بینی‌کننده با احساس تنهایی در مرحله اول

P	F	MS	df	SS	متابع تغییر
$P < 0.0001$	۲۴/۹	۲۹۶۲	۱	۲۹۶۲	$RY''Y_5$
		۱۱۸/۵	۲۹۳	۳۴۷۲۱/۷	خطا
			۲۹۴		جمع

با توجه به نتایج جدول ۱۹ می‌توان نتیجه گرفت که نسبت محاسبه شده با احتمال $P < 0.0001$ خطای معنادار است. معادله پیش‌بینی در این مرحله عبارت است از:

$$Y'' = 45/767 - 0/203Y_5$$

در این معادله Y' احساس تنهایی و Y_5 بعد استنادی پایداری در رویدادهای مربوط به موقیت است. لازم به ذکر است که سایر ابعاد استنادی با احساس تنهایی همبستگی معناداری نداشته و توان معناداری برای پیش‌بینی آن را نداشتند. همچنین جدول زیر خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی احساس تنهایی را نشان می‌دهد:

جدول ۲۰- خلاصه مراحل تحلیل رگرسیون و مدل پیش‌بینی احساس تنهایی

مرحله	همبستگی	میزان تغییرات	سطع معناداری	معادله پیش‌بینی
			تبیین شده	

بحث درباره یافته

تجزیه و تحلیل داده‌ها برای بررسی فرضیه‌های پژوهش نشان داد که در مورد افسردگی فرضیه ۲ مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل کلی برای افسردگی تبیین می‌کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موقیت به عوامل اختصاصی تبیین می‌کند. این یافته با نتایج پژوهش پترسون، ویلانووا، راپس (۱۹۸۵)، سلیگمن، آبرامسون، سیمل، ون بایر (۱۹۷۹)، پترسون، سیمل، ون بایر، آبرامسون،

متالسکی، سلیگمن (۱۹۸۲)، پترسون، سلیگمن (۱۹۸۴)، براون، سیگل (۱۹۸۸)، استینس میر-پلستر (۱۹۸۹)، هال مندولیا (۱۹۹۱)، آیدین و آیدین (۱۹۹۲)، داییا، مک موری (۱۹۸۵)، بوگیانو، بارت (۱۹۹۷)، اندرسون، ریگر (۱۹۹۱) هم خوان است. فرضیه های ۱، ۳ و ۴ پژوهش مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی، پایدار و کنترل ناپذیر برای افسردهگی تبیین می کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی، ناپایدار و کنترل ناپذیر می کند، تأیید نشد. این یافته با نتایج پژوهش ولپه، لوین (۱۹۹۸)، لوتن، رالف، مینکا (۱۹۹۷)، اندرسون (۱۹۹۱)، اندرسون، ریگر (۱۹۹۱)، بوگیانو، بارت (۱۹۹۱)، داییا، مک موری (۱۹۸۵)، پترسون، ویلانووا، راپس (۱۹۸۰)، سلیگمن، آبرامسون، سیمل، ونباير (۱۹۷۹)، پترسون، سیمل، ونباير، آبرامسون، متالسکی، سلیگمن (۱۹۸۲)، پترسون، سلیگمن (۱۹۸۴)، براون، سیگل (۱۹۸۸)، استینس میر-پلستر (۱۹۸۹)، هال، مندولیا (۱۹۹۱)، آیدین، آیدین (۱۹۹۲) ناهمخوان است.

همچین بررسی فرضیه های ۵، ۶، ۷ و ۸ مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی، کلی، پایدار و کنترل ناپذیر برای اضطراب تبیین می کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی، اختصاصی، ناپایدار و کنترل ناپذیر تبیین می کند، تأیید نشدند. این یافته با نتایج پژوهش آهنرز، هاگا (۱۹۹۳)، فرسکو، آلوی، ریلی - هرینگتون، آرمیلی (۲۰۰۱)، لوتن، رالف، مینکا (۱۹۹۷) ناهمخوان است. از سوی دیگر این یافته با نتایج پژوهش کوری و گریک هد (۱۹۹۰) باس، پترسون (۱۹۹۷)، اینگرام، کندال، اسمیت، دونل، رونان (۱۹۸۷) هم خوانی دارد. و بالاخره فرضیه های ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ پژوهش مبنی بر اینکه میزان تغییراتی که سبک استناد شکست به عوامل درونی، کلی، پایدار و کنترل ناپذیر برای احساس تنهایی تبیین می کند، بیشتر از میزان تغییراتی است که سبک استناد موفقیت به عوامل بیرونی، اختصاصی، ناپایدار و کنترل ناپذیر تبیین می کند، تأیید نشد. این یافته با نتایج پژوهش اندرسون، ریگر (۱۹۹۱)، اندرسون (۱۹۹۹)، اندرسون، آرنولت (۱۹۸۵) ناهمخوان است. چنانکه قبلاً گفته شد، الگوی تجدید نظر شده درماندگی آموخته شده بر این نکته تأکید دارد که رویدادهای مربوط به شکست نقش علی مهتمی در سبک شناسی افسردهگی دارد (پترسون، سلیگمن، ۱۹۸۴). لذا سبک های استنادی مربوط به شکست از اهمیت بیشتری در افسردهگی برخوردارند و بیش از سبک های استنادی مربوط به

موفقیت با آن همبستگی داشته و میزان تغیرات آن را تبیین می‌کند (سلیگمن، آبرامسون، سیمل، ون‌باير، ۱۹۷۹). با این حال بررسی فرضیه‌های پژوهش حاضر نشان داد که تنها سبک استادی شکست در بُعد کلیت میزان بیشتری از تغیرات افسردگی را تبیین می‌کند، ولی این موضوع در مورد سبک‌های استادی مربوط به شکست در سایر ابعاد به اثبات رسیده نرسید. علاوه بر این اهمیت بیشتر سبک‌های استادی مربوط به شکست در مورد اضطراب و احساس تنهایی نیز به اثبات نرسید.

همچنین بررسی نتایج مربوط به تحلیل رگرسیون برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده افسردگی نشان داد که از بین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده، بُعد استادی کنترل‌پذیری در رویدادهای مربوط به موفقیت بیش از سایر ابعاد استادی افسردگی را پیش‌بینی می‌کند. پس از آن بُعد استادی مکان در رویدادهای مربوط به شکست، بُعد استادی کلیت در رویداد مربوط به موفقیت و بُعد استادی کلیت در رویدادهای مربوط به شکست به ترتیب پیش‌بینی‌کننده‌های معناداری برای افسردگی بودند. این نتایج در درمان و پیشگیری از افسردگی تلویحات مهمی دارد. بدین معنی که با تغییر در ابعاد استادی مذکور می‌توان در جهت کاهش علایم افسردگی اقدام نمود. به علاوه می‌توان افراد آسیب‌پذیر به افسردگی را از طریق شناسایی ابعاد استادی آنها مشخص کرد.

لذا نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بُعد استادی کنترل‌پذیری را باید از ابعاد مهم در پیش‌بینی افسردگی به حساب آورد و می‌توان پیشنهاد نمود که این بُعد به مدل استادی افسردگی اضافه شود. با این حال این نتیجه‌گیری به پژوهش بیشتری نیاز دارد. به علاوه یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که همان‌گونه که نظریه تجدید نظر شده درمانگری آموخته شده (آبرامسون، سلیگمن، تیزدال، ۱۹۷۸) بیان داشته است، مکان و کلیت از ابعاد مهم استادی در افسردگی هستند.

نتایج مربوط به تحلیل رگرسیون برای تعیین ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده اضطراب و احساس تنهایی نیز نشان داد که از بین ابعاد استادی، بُعد پایداری در رویدادهای مربوط به موفقیت بیش از سایر ابعاد استادی پیش‌بینی‌کننده اضطراب و احساس تنهایی است. طبق نظریه تجدید نظر شده درمانگری آموخته شده (آبرامسون، سلیگمن، تیزدال، ۱۹۷۸) مکان، کلیت و پایداری از ابعاد مهم استادی در افسردگی هستند. با این حال این مطالعه نشان می‌دهد که از بین ابعاد، بُعد استادی پایداری نقش مهمتری در الگوی استادی اضطراب و احساس تنهایی دارد و مهمترین پیش‌بینی‌کننده آنها به

حساب می‌آید. این یافته نیز می‌تواند تلویحاتی در زمینه درمان و پیشگیری از اضطراب و احساس تنهایی داشته باشد. بدین معنی که با تغییر در بعد استادی مذکور می‌توان در جهت کاهش علایم اضطراب و احساس تنهایی اقدام نمود. همچنین می‌توان افراد آسیب‌پذیر به اضطراب و احساس تنهایی را از طریق شناسایی بعد استادی آنها مشخص کرد.

لذا براساس نتایج پژوهش حاضر، این بعد استادی منحصر به افسردگی نیست بلکه با اضطراب و احساس تنهایی نیز در ارتباط است. همچنین مشخص شد بعد استادی کترول‌پذیری که برخی پژوهشگران آن را از ابعاد استادی مهم به شمار می‌آورند (مثلًاً اندرسون، دیوسر، ۱۹۹۱؛ دیوسر، اندرسون، ۱۹۹۵؛ اندرسون، ریگر، ۱۹۹۱) و اهمیت آن در مطالعه فعلی نیز در پیش‌بینی افسردگی تأیید شده است توان معناداری برای پیش‌بینی اضطراب و احساس تنهایی ندارد.

منابع

- بحیرایی، هادی. (۱۳۷۸)، «بهنجار کردن مقیاس تنهایی UCLA (نسخه سوم) در دانشجویان مقیم تهران»، رساله کتری چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، پودات، تبریز.
- پودات، تبریز. (۱۳۵۷) «رابطه افسردگی و کترول درونی - بیرونی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی.
- عسکری، محمد. (۱۳۷۵)، «هنچاریابی مقیاس متبع کترول درونی - بیرونی نوویکی - استریکلندر در دانش‌آموزان دبیرستانی شهر تهران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- گُراز، ژاک. بیماریهای روانی، ترجمه محمود منصور، پریخ دادستان، (۱۳۸۱)، تهران، انتشارات رشد.
- کریمی، یوسف. (۱۳۷۹)، روان‌شناسی اجتماعی، نظریه‌ها، مفاهیم و کاربردها، (ویرایش سوم) تهران، نشر ارسیاران.
- گنجی، حمزه. (۱۳۸۰)، ارزشیابی شخصیت، تهران، نشر سارالان.
- نادری، عزت‌الله. مریم سیف‌نراقی، (۱۳۸۱)، روش‌های تحقیق و چگونگی ارزشیابی آن در علوم انسانی، تهران، دفتر تحقیقات و انتشارات بذر.
- یوسف نظری، فریبا. (۱۳۷۸)، «بررسی میزان شیوع افسردگی و رابطه آن با گرایش و رضایت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی»، گزارش طرح پژوهشی چاپ نشده، دفتر مطالعات و تحقیقات روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب.

- ABRAMSON, L.Y., SELIGMAN, M.E.P., TEASDALE, J.D (1978). Learned helplessness in Humans: Critique and Reformulation. *Journal of abnormal psychology*, 87, 49-74.
- AHRENZ, A.H., HAAGA, D.A.F. (1993). The Specificity of attributional Style and expectations to positive and negative affectivity, depression and anxiety. *cognitive therapy and Research*, 17,83-98.
- ANDERSON, C.A. (1999). Attributional style, Depression and loneliness: A Cross-Cultural. Comparison of American and Chinese students. *Journal of Personality and social psychology*, 25, 482-499.
- ANDERSON, C.A., ARNOULT, L.H. (1985). Attributional Style and everyday Problems in living: Depression, Loneliness and shyness. *Social cognition*, 3,16-35.
- ANDERSON, C.A. HOROWITZ, L.M., FRENCH, R.D. (1983). Attributional Style of lonely and depressed people. *Journal of personality and social psychology*, 45, 127-139.
- ANDERSON, C.A., RIGER, A.L. (1991). A Controlability attributonal model of problems in living: Dimensional and situational interactions in the prediction of depression and loneliness. *Social cognition*, 9. 179-181.
- ANDERSON, C.A., MILLER, R.S., RIGER, A.L., DILL, J.C., SEDI KIDES, C. (1994). Behavioral and characterological Attributional styles as predictors of Depression and loneliness: Review, Refinement and test. *Journal of personality and social psychology*, 66(3) 549-558.
- ANDERSON, C.A., DEUSER, W.E. (1991). Science and the Reformulated learned-Helplessness model of Depression. *Psychological inquiry*, vol 2, 14-19.
- ANDERSON, C.A., JENNINGS, D.L., ARNOULT, L.H. (1988). Validity and utility of the attributional style construct at a moderate level of specificity. *Journal of personality and social psychology*, 55(6), 979-990.
- AYDIN, G., AYDING, O. (1992). Learned helplessness: An explanatory style in Turkish samples. *Journal of social psychology*, 132(1), 117-119.
- BOGGIANO, A., BARRETT, M. (1997). Gender Defferences in depression in college students. *Sex Roles: A Journal of Research*, 25(11), 595-605.
- BROWN, J.D., SIEGEL, J.M. (1988). Attributions for negative life events and

- depression: The role of perceived control. *Journal of personality and social psychology*, 54, 316-322.
- BUCE, S.C., PETERSON, C. (1997). Gender Differences in personality correlates of Explanatory style. *Journal of personality and individual Differences*, 23(4), 639-645.
- CURRY, J.F., CRAIGHEAD, W.E. (1990). Attributional Style in clinical depressed and conduct disordered adolescents. *Journal of counselling and clinical psychology*, 58, 109-115.
- DEUSER, W.E., ANDERSON, C.A. (1995). Controllability Attributions and learned Helplessness: Some Methodological and conceptual problems. *Basic and Applied Social Psychology*, 16(3), 297-318.
- DOBIA, B., MCMURRAY, N.E. (1985). Applicability of learned helplessness to depressed women undergoing training. *Australian Journal of psychology*, 37(1), 71-80.
- FRESCO, D.M., ALLOY, L.B., REILLY-HARRINGTON, N., ARMELIE, A. (2001, NOVEMBER). The Association of explanatory Style for positive and negative events and life stress to depression and anxiety. Poster presented at the annual meeting of the Association for Advancement of Behavior Therapy, Philadelphia.
- GROSS, R. (2002). *Psychology: The science of mind and Behavior*. (4th ed). London: Holder and Stoughton.
- HEIDER, F. (1958). *The Psychology of interpersonal relations*. New York: Wiely.
- HESSLING, R.M., ANDERSON, C.A., RUSSEL, D.W. (2002). Measures of attributional Style. In R.Fernandez-Ballesteros (Ed), *Encyclopedia of psychological Assessment* (pp.116-120), London: SAGE Publication, inc.
- HULL, J., MENDOLIA, M. (1991). The relations of attributional Style, expectancies, and depression. *Journal of personality and social psychology*, 61(1), 85-97.
- INGRAN, R.E., KENDALL, P.C., SMITH, T.W., DONNELL, C., RONAN, K. (1987). Cognitive specificity in emotional distress. *Journal of personality and social psychology*, 53, 734-742.
- JONES, E.E., DAVIS, K.E. (1965). From acts to dispositions: The Attribution process in person perception. In L. Berkowitz (Ed). *Advances in*

- experimental social psychology, vol. 11(pp. 219-260). New York: Academic press.
- KELLY, H.H. (1967). Attribution theory in Social Psychology. In D.Levine (Ed), Nebraska Symposium on Motivation (vol, 15). Lincoln, NE: university of Nebraska Press.
- LUTEN, A., RALPH, J.A., MICEKA, S. (1997). Pessimistic attributional Style: is it specific to depression versus anxiety vesus negative affect? Journal of Behavior Research and therapy, 35(8), 703-719.
- PETERSON, C., SELIGMAN, M.E.P. (1984). Causal explanation as a risk Factor for depression: Theory and evidence. Psychological Review, 91(3), 347-374.
- PETERSON, C., SEMMEL, A., VON BAEYER, C., ABRAMSON, L.Y., METALSKY, G.I., SELIGMAN, M.E.P. (1982). The attributional Style questionnaire. Cognitive Therapy and Research, 6, 287-399.
- PETESON, C., VILLANOVA, P., RAPS, C.S. (1985). Depression and attributions: Factors responsible for inconsistent results in published literature. Journal of Abnormal Psychology, 94, 165-168.
- SELIGMAN, M.E.P. (1975). Helplessness: On depression, development, and death, San Francisco: Freeman.
- SELIGMAN, M.E.P., ABRAMSON, L.Y., SEMMEL, A., VONBAEYER,C. (1979). Depressive attributional style. Journal of abnormal psychology, 88, 242-247.
- SHAVER, K.G. (1975). An introduction to attribution process. Englewood cliffs, N.J: Prentice-Hall.
- STIENSMEIR-PELSTER, J. (1989). Attributional Style and depressive mood reaction. Journal of personality, 57(3), 581-599.
- VOLPE, N., LEVIN, R. (1998). Attributional Style, dreaming and depression. Journal of prsonality and individual differences, 25, 1051-1061.
- WIENER, B. (1985). An attributional theory of achievement motivation and emotion, Psychological Review, 92, 548-573.